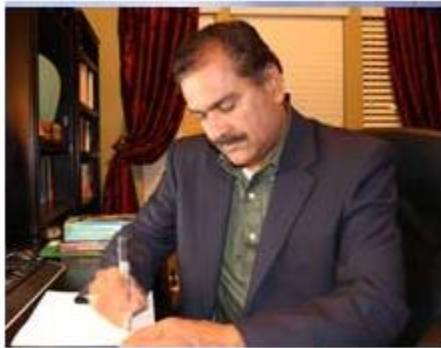

(കാവ്യനിരൂപണം)

ശ്രീ പുത്തൻകുർബ്ബിൻറെ കവിതകൾ, ലാളിത്യത്തിലെ ഗഹനത്!

സുധാരി പണിക്കവീട്ടിൽ

ജീവചക്രകൃത്യ

“വരികളാൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഭാഷയുടെ
ശബ്ദമാണ് കവിത. വ്യൂത്തത്തിനേക്കാൾ,
താളത്തേക്കാൾ, ബിംബങ്ങളേക്കാൾ
ശബ്ദാവർത്തനങ്ങളേക്കാൾ, ആലക്കാരിക ഭാഷയെക്കാൾ
വരികളാണു കവിതയെ നമ്മുടെ കവിതാനുഭവങ്ങളിൽ
മറ്റു എഴുത്തുകളിൽ നിന്നും
വേർത്തിരിക്കുന്നത്.” (ജയിൻസ് ലോങ്ങൻബാക്സ്).

കവികൾക്കറിയാം എവിടെയാണ് അവരുടെ വരികൾ അവസാനിപ്പിച്ച് അടുത്ത വരി തുടരേണ്ടതെന്ന്. ഗൃഹചന്തയിലും കവിതാരചനയിലും ഉപയോഗിക്കുന്നത് വാക്കുകൾ തന്നെ. എന്നാൽ കവിതയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളും അവയെ വരികളാക്കി ക്രമീകരിക്കുന്നതിലും കവികൾ അവരുടെ കഴിവ് പ്രകടമാക്കുന്നു. ശ്രീ പുത്തൻകുർബ്ബിൻറെ കവിതകൾ വായിക്കുന്നോൾ കവിതകളെ അദ്ദേഹം അണിയിച്ചാരുക്കുകയാണെന്ന് വായനകാരനു തോന്നാം. അതുകൊണ്ട് കവിതകളെല്ലാം വ്യൂതനിബദ്ധമാണെന്നു അഭ്യർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. അതേസമയം വ്യാകരണ നിബന്ധനകളേക്കാൾ എഴുതുന്ന വിഷയത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരസൂചകകുമാരുത്തിൽ കവി ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് കാണാം. വിഷയാനുസ്രൂതമായി അദ്ദേഹം വരികളുടെ എല്ലാവും വരികളിലെ അക്ഷരങ്ങളും ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നു. അത്തരം കവിതകൾ അനുവാചകമനസ്സുകളെ ആകർഷിക്കുന്നു. അതിൽ മുഴുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാർജിനുകളുടെ നിയന്ത്രണത്തിനുള്ളിൽ അച്ചടിക്കുന്നത് ഗ്രംമാണകളിൽ, മാർജിനുകളെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ, പ്രത്യേകിച്ച് വലത് വരുത്തെ മാർജിനെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ എഴുതുന്നത് കവിതയാണെന്ന് മേരി ഒളിവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കവിത വായിക്കുന്നോൾ അതു വായനാസുഖം തരുന്നെങ്കിൽ വായനകാരൻ അതു മുഴുവൻ വായിക്കുന്നു. ശ്രീ പുത്തൻകുർബ്ബിൻറെ കവിതകൾ സാമാന്യനും ഭാവഗീതങ്ങൾ, കമാരുപമായ കവിതകൾ, വിവരണാത്മകമായ കവിതകൾ എന്നതിനു പുറമേ പ്രവോധനപരമായ വിഭാഗത്തിലും പെടുന്നവയാണ്.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യ കവിത 'നിത്യചൈതന്യം' പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാണുന്നത് കവിയുടെ മനസ്സിൽ പടരുന്ന ദുഃപ്രതിനിഡി വിഷദമാണു. എന്നാൽ ആ ദുഃപ്രതിനിഡി മുഴുകിയിരുന്നു വിലപിക്കാനല്ല കവിയുടെ തീരുമാനം. അജ്ഞതയുടെ മുടക്ക് മണ്ണിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു തത്ത്വംഹിതയെ (Metaphysical mist) അദ്ദേഹം പുറത്ത് കൊണ്ടു വരുന്നു. ഇഷ്യരചൈതന്യം നിന്നിൽ തന്നെയുണ്ടു; ആ വെളിച്ചുമാണു നമ്മു നയിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അതറിയാതെ മനുഷ്യൻ വെളിച്ചു. അനേഷിച്ച് നടക്കുന്നതിലാണു കവിക്ക് ദുഃപം. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉറക്കെ ആ സത്യം വിളിച്ച് പറയുന്നു ഒപ്പ്. ആ പ്രപബ്രഹം ശക്തിയോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു ധർമ്മമാർഗത്തിലൂടെ ഞങ്ങളെ തെളിക്കു. വളരെ ചെറിയ ഒരു കവിതയാണിൽ. ഭാരതീയ സാംസ്കാരിക പെട്ടെന്നുകുത്തിൽ നിന്നും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭർഷന്തതിന്റെ പരിവേഷം ഇതിനു ലഭിക്കുന്നു. തമസോമ ജോതിർഗമയ എന്നു ഒഴിവിരുന്നാരും പാടി. ചിന്തയാം മണിമനിരത്തിൽ വിളങ്ങുമീശനെ വാഴ്ത്തുവിൻ എന്നു ആശാനും പാടിയിട്ടുണ്ടു. എന്നുകൊണ്ടാണു മനുഷ്യൻ ഇഷ്യരെനെ ഓർക്കുകയും അവനെ പുജിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത്. അതാണു കവി ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അതായ്ത് മനുഷ്യനാണു ഈ പ്രപബ്രഹത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം എന്നുള്ള കാഴ്ചപാട്. (anthropocentric) അതു ഇഷ്യരെന്റെ വരദാനമാണു. അപ്പോൾ അവനെ നമ്മൾ എപ്പോഴും സ്ഥാപിക്കുന്നതുണ്ടു.

നമ്മയുടെ വഴിയാണു എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇഷ്യരെനെ അനേഷിക്കുന്നവർ സത്യത്തെ അനേഷിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ നമ്മയും ക്ഷേമവും ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന കവികൾ സമൂഹത്തോടുള്ള അവരുടെ പ്രതിബുദ്ധത കവിതകളിലൂടെ പ്രകടമാക്കുന്നു. ശ്രീ പുത്തൻ കുറിസ്തിന്റെ കവിതകൾ അദ്ദേഹത്തിനു സമൂഹത്തോടുള്ള കടമയും കടപ്പട്ടും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇതരകവിതകൾ എല്ലാം ഭാർഷനികസമസ്യകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയല്ലെങ്കിലും. പ്രമേയങ്ങൾ വായനകാർക്ക് പരിചിതമാണ്. പുരോഗമനപരമായ ആശയങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തിനു കാവുപ്പേചോദനം നൽകുന്നു. പദങ്ങളുടെ ഒഴുക്കിനൊപ്പം ഗാനങ്ങളുടെ ഒരു ഇംഗ്ലിഷ് കൂട്ടിച്ചേരക്കുന്ന രചനാസവിശേഷം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ പ്രകടമാണ്. കുറുക്കൻ രാജാവായാൽ എന കവിത ഒരു വടക്കൻ പാടിന്റെ താളത്തോടെ വായിച്ചുപോകാവുന്നതാണ്.

വായനകാരുടെ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കാത്ത കവിതയെ കവിതയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന ചിന്ത അമേരിക്കൻ മലയാളി സമൂഹത്തിനു ബാധകമല്ല. കാരണം എന്തെഴുതിയാലും അവരുടെ ശ്രദ്ധ ഇതുപോലെ എനിക്കും എഴുതാൻ കഴിയുമെന്ന വിശ്വാസത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ട് കവിതകൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും ധാരാളം കവികൾ പ്രതിഭിന. പിറവിയെടുക്കുന്നത് കാണാം. സാമ്പർഭികമായി പറയട്ട അമേരിക്കൻ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ അപചയത്തിന്റെ ആരംഭം ഈ ദുഷ്പ്രവാണതയിൽ നിന്നാണ്. ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

നമൾ വായിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ നമൾ എഴുതുന്നത് വായനകാരനു താൽപ്പര്യം ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കണം. ശ്രീ പുത്തൻകുർജ്ജിൻറെ കവിതകൾ എല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ അവതരണ രീതി സ്വീകരിച്ചവയാണു. നമൾ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളാണു അദ്ദേഹം കവിതകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ച പോലെ വാക്കുകളെ ഒരു പ്രത്യേക മാത്രയിൽ അദ്ദേഹം ഓക്കുന്നു. ഓരോ വിഷയത്തിനും അനുയോജ്യമായ രീതി (Style) അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉപദേശങ്ങൾ, അനുശാസനങ്ങൾ പൊതുവെ മനുഷ്യർക്ക് കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതാണു; അതു കൊടുക്കാനാണു അവർക്കിഷ്ടം. അമേരിക്കൻ കവി റോബർട്ട് ഫ്രോസ്റ്റ് ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “ നമൾക്കൻഡിയാത്ത എന്നെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പറയുന്നതാകരുത് അല്ലെങ്കിൽ നമെ ഉദ്ധരിക്കാനോ, പറിപ്പിക്കാനോ ശ്രമിക്കുന്നതോ ആകരുത് കവിത. കുറുക്കൻ രാജാവായാൽ എന കവിത കപടവേഷം ധരിച്ച് മറുള്ളവരെ വണിക്കുന്നവരെ സുക്ഷിക്കണം. എന ഉപദേശമാണു തരുന്നതെങ്കിലും അതു പറയാൻ ഒരു കമ്പയ പ്രയുക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണു നമൾ വണിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും കവി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. മോടിയിലും ആധിക്യവാദിലും മയങ്ങിപോകുന്ന ഒരു ബലഹീനത മനുഷ്യമനസ്സുകൾക്കുള്ളത്കാണ്ഡാണു അവർ ചതിക്കുഴിക്കളിൽ വീഴുന്നത്. നീലക്കുറുക്കൻ രാജാവായപ്പോൾ മുഗങ്ങൾ അതു ആഞ്ചേലാഷമാക്കി. നിജസ്ഥിതി അനേഷ്ഠിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യരുടേയും അവസ്ഥ അതു തനെ. ഒരു കാര്യം കവി ഇവിടെ സുചിപ്പിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാം” ചാമരം വീഴുന്നമാതിരിയാ മാമരക്കാബന്നിള്ളക്കി നിന്നു“ ചാമരം വീഴുന്നപോലെയെന്നു തോന്തിയത് മുഗങ്ങൾക്കാണു പക്ഷേ മരക്കാം ഇളക്കി നിൽക്കയോണു ചെയ്തത്. അതൊരു അശുദ്ധ ലക്ഷണമായി കാണാൻ മുഗങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ആധിക്യവാദിൽ നിന്നുള്ളവകുന്ന ആനന്ദം ക്ഷണിക്കമാണെന്ന കവിയുടെ ചിന്തയെ ആലക്കാറിക്കമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരും ആപത്തിൽപ്പെടുന്ന വരെ ശരിയായി ചിന്തിക്കുന്നില്ല.

ചില ജീവിത ധാരാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ എഴുതുന്ന കവികൾ വാസ്തവത്തിൽ അവ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല എഴുതുന്നത്. അത് അവരുടെ ഭാവനാവിലാസമായിരിക്കാം. ഭാവനയിൽ കാണുന്ന സൗന്ദര്യം, സമാധാനം, സ്നേഹം, പ്രേമം, ബന്ധങ്ങൾ ഇവ ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കണമെന്നില്ല. ചുറ്റിലും അരങ്ങേറുന്ന ജീവിതത്തിൻറെ സ്വർഗം, തുടിപ്പ്, പ്രതന ഇവയെക്കു പ്രസ്തുത വികാര അജ്ഞാക്ക് ചേർക്കുന്ന കവികൾ കവിതയെ ചെത്യുന്നപുർണ്ണമാക്കുന്നു. ശ്രീ പുത്തൻകുർജ്ജിൻറെ കവിതകളിൽ ലാളിത്യത്തിൻറെ ശഹനത കാണാം. അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുകയും അനിയുകയും. ചെയ്യുന്നു. (Think and Feel) അതുകൊണ്ടാണു കവിതകൾ ലാളിത്യത്തോടെ പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുവോൾ തനെ അവ ശഹനമായി വായനകാർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. സൈപ്പറ്റുന്ന ഇലവൻതത് എന പേരിൽ എഴുതിയ കവിത ത്രീവ്രവാദികൾ നൃയോർക്കിലെ ഇരട്ട ശോപുരങ്ങളെ ഇടിച്ച് തകർത്തതിൻറെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ എഴുതിയതാണ്. ഇതിൽ നമൾ കേൾക്കുന്നത് കവിഹൃദയത്തിൻറെ

വിലാപമാണു. മതത്തിന്റെ പേരിൽ, ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന അക്രമങ്ങൾ ഒരു സമസ്യയായി നിൽക്കുന്നത് കവി നമ്മുടെ അറിയിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനോടും മനുഷ്യരോടും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. ആ ചോദ്യങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകളെക്കുറിച്ച് അവനെ ബോധവാനാക്കുന്നു. ദുർഗ്ഗഹനമായ ബിംബങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ കവികൾ താൽപ്പര്യമില്ല. സംഹാരത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന പട്ടാൾ വലിച്ചുറിഞ്ഞ് സ്വന്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി നമ്മൾ പ്രയോഗിക്കണം; പട്ടാളിനേക്കാളും സ്വന്നേഹത്തിന്റെ ശക്തിയാണു നമുക്ക് വേണ്ടത് അതിലുടെയാണു ലോകത്തെ നേടേണ്ടത് എന്നു കവി ഉദ്ദേശ്യാദിപ്പിക്കുന്നു. ഭാരൂദനമായ ഒരു സംഭവത്തിന്റെ അവതരണത്തിലൂടെ വായനകാരനെ മനഃശാസ്നപരമായ ഒരു സമീപനത്തിലൂടെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രീതി അദ്ദേഹം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. സ്വാഭവികമായും കവിയുടെ ചോദ്യങ്ങൾ വായനകാരൻറെ മനസ്സിലും ഉയരുന്നു. ആ ചോദ്യങ്ങളിലൂടെ അതിന്റെ മറുപടിക്കായി ദൈവത്തിൽ നിന്നോ മനുഷ്യരിൽ നിന്നോ കാത്തു നിൽക്കാതെ കവി അതിനു ഉത്തരം കാണുന്നു. അതിനോട് യോജിക്കാതിരിക്കാൻ വായനകാരനു കഴിയുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണു കവിതയുടെ വിജയം.

പേരക്കുട്ടികൾ എന്ന കവിത മുതിർന്നവരുടെ ശഹാതുരത്താത്തിന്റെ വർണ്ണനയാണ്. ശഹാതുരത്തെത്തക്കുറിച്ച് കവി എഴുതിയത് വായിക്കുന്നേബാൾ വായനകാരിൽ ശഹാതുരതും ഉണ്ടുന്നു. അതെങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു? പഴമയെ വർത്തമാനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നേബാൾ ഭൂതവും വർത്തമാനവും ഒന്നാക്കുന്ന ഒരു സാങ്കേതികതയാം. അതാണു കവിയുടെ കൂർശലപുർഖമായ രചനാത്മനം. മുത്തച്ചരണാരെ ഒരു ഉംഖാലിൽ ആട്ടുന്നപോലെയാണു ഈ കവിതയിലെ സംഭവങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുന്നത്. സുകുമാരപദങ്ങളുടെ ഒരു സമേംളനം. ഈ കവിതയിൽ കാണാം. നോക്കേതും ദുരത്താണു നമ്മൾ കൈവിട്ട് ബാല്യമെന്നു ഓരോ വരിയും. നമ്മുടെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു “ഓടിക്കളിച്ചുമൊളിച്ചുകളിച്ചും, പാടിപറന്നാരു പെപകിളിപോൽ, കാടുകൾ മെടുകൾ കുടാതെ തോടുകൾ, ചാടിക്കെന്നും പാടങ്ങൾ താണ്ടിയും.” വായനകാരൻ അനുഭൂതിയുടെ ഉംഖാലിൽ ഒന്നു ആടി വരുന്നേഡേക്കും. കവി അവരെ വർത്തമാനത്തിലേക്ക് വിളിക്കുന്നു. എനിട്ട് ഒരു ഉപദേശം. തരുന്നുണ്ട്. ശിശുഹ്രൂദയമുള്ളവരാകുക. എങ്കിൽ നമ്മളിൽ ബാല്യം നഷ്ടപ്പെടാതെ നിൽക്കും. അങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നേബാൾ തന്നെ.ശ്രീ പുത്തൻ കുറിസ് വിഷാദത്തിന്റെ കവിയല്ല. അദ്ദേഹം ശുഭാഷി വിശ്വാസകാരനാണ്. നഷ്ടപ്പെട്ട ബാല്യത്തക്കുറിച്ച് ഓർമ്മ പുതുക്കുകയും. അത് നഷ്ടപ്പെടാതെ സുക്ഷികയും ചെയ്യാമെന്ന സന്ദേശം പകരുന്നു കവി.

ഓൺ. എന്ന കവിത പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ശഹാതുരത്താമായി തോനാമെക്കിലും. അതിലുടെ മനുഷ്യർക്കന്നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന നമയുടെ ഒരു വിവരണവും കൂടിയാണു. ഈതിൽ കവിയുടെ ഓർമ്മകളാണു വരികളായി പിരക്കുന്നത്. ഒരു നല്ല കാലത്തെത്തക്കുറിച്ചുള്ള കവിയുടെ ഭാവനയല്ല മരിച്ച് കവി അനുഭവിച്ച സുവർണ്ണകാലത്തിന്റെ വിവരണമാണു. അതേസമയം. ഓർമ്മകളെ ഭാവനയിലുടെ പുനർസ്വഷ്ടിച്ച് അതെല്ലാം വായനകാരനു

വിശ്വാസയോഗ്യമാക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുന്നു. ഓൺ എൻ സുദിനം അടുക്കുന്നോൾ മനുഷ്യമനസ്സുകൾ ആറ്റും കൊള്ളുന്നുകിലും കാലത്തിന്റെ പുഴുക്കുത്തുകൾ ഏറ്റു അതിന്റെ സൗന്ദര്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നത് കവി പ്രകടമാക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ എല്ലാം തന്നെ വ്യത്യസ്തമായ ആശയങ്ങൾ (heterogenous ideas) ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയെങ്കിലും അവ അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് മാനവരാശിക്ക് ഒരു സന്ദേശം നൽകിയിട്ടാണ്. വൈകാരികമായ സത്യസ്ഥാനം, ഒരാളുടെ ചേരോവികാരങ്ങളെ അയാളുടെ വീക്ഷണകോണുകളിലും നോക്കി കാണാനുള്ള കഴിവ് ഇതെല്ലാം ശ്രീ പുത്തൻകുർശിന്റെ കവിതകൾ പ്രകടപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

കവി മനസ്സുകൾ കടൽ പോലെയാണു. ഒരിക്കലും തിരയടങ്ങാത്ത കടൽ. അവർ ജീവിതത്തെ, ഈ ലോകത്തെ എപ്പോഴും നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ നന്നായി ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നവർ ആശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു സാധാരണ മനുഷ്യർ ശ്രദ്ധിക്കാത്ത അബ്ലൂഷിൽ അവരുടെ ഭ്രംശിയിൽപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങൾ കവികൾ എഴുതുന്നത്. അനാദികാലം മുതൽ മനുഷ്യർ പ്രകൃതിയുമായി മല്ലടിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അതിനെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുരോഗതിയുടെ ഭാഗമായി അതിനെ കണക്കാക്കുന്നവർ വരാൻ പോകുന്ന വിപ്രതുക്കളുടെയിൽപ്പാടി ബോധവാനാരല്ല. മലയാളത്തിന്റെ പ്രിയ കവി ഓ.എൻ.വി. ഭൂമിക്ക് ഒരു ചരമഗൈത്. സമർപ്പിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരാഗയും കോപവും പ്രകടപ്പിച്ചു. "വന്രോദനം" എന്ന കവിതയിലും പാരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കയാണു കവി. നിർദ്ദയം. വെട്ടി നിരത്തപ്പെടുന്ന കാടുകൾ സ്നേഹത്തോടെ മനുഷ്യരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു: "സുരൂന്തിന്റെ കയ്യിൽ ഒളിച്ചിരിക്കും. ഫോറമാം. പാദലവർണ്ണരാജി, നിങ്ങളിൽ വന്നു പതിച്ചിടാതെ, നൈഞ്ഞി കാടുകൾ കാത്തീടുന്നു." ഭൂമിയെ സ്വന്തം. അമ്മയെപോലെ കരുതാനുള്ള കവിയുടെ അഭ്യർത്ഥനകൾ നമ്മുടെ കർത്തവ്യങ്ങളിൽ ബോധവാനാരാക്കാൻ പദ്ധാപ്പമാണു. ഈ ലോകം മനോഹരമാണു എന്നാൽ അതിൽ മനുഷ്യൻ എന്ന രോഗം ഉണ്ടു എന്നു ഫ്രെഡിക്ക് നീംഷ പറഞ്ഞത് മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയിൽ നടത്തുന്ന സംഹാരതാണ്യവം കണ്ടിട്ടാകാം. പ്രകൃതിയെ പ്രേമിച്ച് പ്രേമിച്ച് നിൽക്കുന്ന കവിയുടെ ചിന്തകളിൽ ഒരു ദർശനം ഉണ്ടാകുന്നു. നിരന്തരം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വസുന്ധരയുടെ വിഹ്വലമായ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക കവിയെ ദുഃഖിതനാക്കുന്നു. പ്രകൃതിയെ സ്നേഹിക്കുന്നവനാണു കവിയെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയുടെ ഓർമ്മയിൽ എഴുതിയ കവിതയിലും പ്രകടമാണു് ഒരു പുക്കുല പോലെ നമ്മൾ വിരിഞ്ഞ് സൗരഭ്യം പരത്തി നിൽക്കുന്നോൾ പൊടുന്നതെന്ന അതിൽ നിന്നു മുത്തു ഒന്നിനെ അടർത്തി ശ്രസിച്ചിടുന്നു. എന്നാൽ ഓർമ്മയിൽ, സ്നേഹാർദ്ദമായ ഓർമ്മയിൽ അവർ എന്നും നമ്മിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നു കവി സമാധാനപ്പെടുന്നു. വസന്തകാലവും പുക്കളും അമ്മയുടേയും പ്രിയപ്പെട്ടവരുടേയും ഓർമ്മക്കായി ഉപയോഗിച്ചതുകാണ്ട് അവരെല്ലാം

അദ്ദേശ്യപുഷ്പങ്ങളായി നിന്നു നമുക്ക് ചുറ്റും സുഗന്ധം പരത്തുന്നു നമ്മളിൽ ഓർമ്മയുടെ കാര്യ വീശുവോൾ എന്നു കവി ഉദ്ഘോധിപ്പിക്കുന്നു.

തത്രജ്ഞാനപരമായ വിഷയങ്ങൾ(Theme) അവതരിപ്പിക്കുവോഴും സകരിപ്പുതയില്ലാതെ അവതരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുന്നു. (നഷ്ട സൗഭാഗ്യങ്ങൾ). ഇതിൽ കവി പറയുന്നു. “കഷ്ടം താൻ പുർണ്ണമായ് കൊടുക്കാൻ മടച്ചതാൽ, നഷ്ടമായ് സൗഭാഗ്യങ്ങൾ കുടമായ് എനിൽ നിന്നു്”. എന്നാണു ഈ കവിതയിലെ വിഷയം? ഇതിലെ വിഷയം ഇതിലെ കമാനായകൾനും ജീവിതയാത്രയും അനുഭവങ്ങളുമാണു. ഒരു കമാരുപത്തിൽ കവി അതിനെന്ന് ചുരുളിക്കുന്നു. സുന്ദരമായ ഒരു കാവുശേഖരി സ്വാധത്തമായിട്ടുള്ള കവി ആ കമ മനോഹരമായ രീതിയിൽ ആവിഷകരിക്കുന്നു. കമാനായകൾ പരിച്ച പാഠം നമ്മൾ വായനകാരും പരിക്കുന്നു. അനുവാചക മനസ്സുകളിലേക്ക് എങ്ങനെന്നയാണു പ്രയാസമുള്ള അല്ലെങ്കിൽ ശാസനപരമായ, ഉപദേശരൂപത്തിലുള്ള വിഷയങ്ങളെ ഉൾപ്പെടെപ്പിക്കുക എന്നു നന്നായി ബോധമുള്ളവനാണു കവി. കവികളോടും കവികൾ ചിലത് പറയാനുണ്ട്. ഈ വരികൾ ശ്രദ്ധേയം. “മനസ്സു തളരുതെരാരു നാളും, കരിമുകിൽ മാറും ഒളിവിശും, നിനവുകൾ ചേർത്തെരാരു കാവ്യം നീ തീർക്കുക കവിയെ മടിയാതെ.” കവികൾ തന്റെ പരിമിതകളെക്കുറിച്ച് പറയാനും മടിയില്ല. അദ്ദേഹം കാവുദേവതയോട് വളരെ സത്യസന്ധമായി സംസരിക്കുന്നത് കേൾക്കുക. “കുഡാക്കം വാക്കുകൾ കൊണ്ടു നിന്ന ലോലമാം ഹൃത്തടം. കുത്തി മുറിച്ചുകിൽ ദേവി നീ ഏകുക മാപ്പേൻറു കാവുമയുരമേ, മുകനാകുന്നു വെൽക്ക നീ സുന്ദരി.” എങ്കിലും കാവുമയുരം പീലി നിവർത്തുവോൾ കവികൾ അതു വിട്ടിട്ട പോകാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആ സൗന്ദര്യഭൂമിയിൽ നിന്നു ഹാടുന കവി മോഹിക്കുന്നു. വളരെ മനോഹരമായ സകൽപ്പങ്ങളെ താലോലിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയമാണു കവിക്കുള്ളെതന്നു വായനകാരനും. അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ഭാവസുഷ്മയുടെ വർണ്ണരാജികൾ ചിതറിവിശുന കാവുഗാനങ്ങളുടെ ദ്രുശ്യാവിഷ്കാരമാണു “വർണ്ണചെപ്പ്” എന വീഡിയോ. ശ്രീ പുത്രൻ കുർഖ രചിച്ച സുന്ദരമായ പത്രത്തുള്ള കാവുങ്ങൾ അനുഗ്രഹീത ശായകൾ പാടുകയും അഭിനേതാകൾ അഭിനയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആശയങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരമാണു കവിതയെങ്കിൽ ദ്രുശ്യകലയിൽ ആ സാക്ഷാത്കാരത്തിനു ഒരു പുനർദ്ദർശനം കിട്ടുന്നു. ഈ വീഡിയോവിലെ ഓരോ കവിതയിലേയും വാക്ക്, ശബ്ദം, താളം എന്നീ ഘടകങ്ങൾക്ക് കവി വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകിയതായി കാണാം. കേരളത്തിനെന്ന തനി കലാരൂപങ്ങൾക്ക് ഒരു നവപരിവേഷം കൊടുക്കുന്ന രചനാസൗന്ദര്യവും ദൈനന്ദിന ജീവിതത്തിലെ വ്യത്യസ്ത മുഹൂർത്തങ്ങളെ വരികളിൽ ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവ നഷ്ടപ്പെടാതെ അനുവാചകനു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു കവി. ഈ വീഡിയോവിൽ പ്രണയത്തിനെന്ന മധുരവും, ബാല്യ-കുമാര സ്വപനങ്ങളുടെ ഇന്പവും, ജീവിതത്തിനെന്ന നൊന്നരങ്ങളുമെല്ലാം കവി

പകർത്തിയിരിക്കുന്നു. വീഡിയോ ഭ്രംജങൾ സംവിധാനം ചെയ്തയാളും പാടിയവരും നനായി അവരുടെ പങ്കു ചെയ്തെങ്കിലും നായകന്മാരായി അഭിനയിച്ചവർക്ക് മികവു പുലർത്താനായിണ്ടുന്നു സംഗ്രഹിക്കുന്നു.

കവിതകളെ അനുഗ്രഹിത ശായകരകൊണ്ട് പാടിപ്പിച്ച് സി.ഡി.യിലാക്കിയത് കവിതകൾക്ക് ഒരു പുതിയ മാനം. നൽകാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാതിനമുത് പകരുന്ന അവരുടെ ശബ്ദമാധുരിയിൽ അവ കേട്ടിരിക്കുന്നോൾ ആസ്യാദനത്തിനു കുടുതൽ ശക്തി ലഭിക്കുന്നു. “വിശ്വസംസ്കാരത്തിന് മഹലിയിൽ മണിമുത്തേ, വെൽക്ക നീ ചരിത്രത്തിനു മങ്ങാത്ത പൊൻവിളക്കായ്” “മരതകതോപ്പുകൾ നിന്ന് നീരാളവവസ്ഥമായി, നീലവിപിനങ്ങൾ വാർക്കുന്നലായി” അതു കേട്ടിരിക്കുന്നോൾ കേരളശ്രീ നമ്മുടെ മുനിൽ ഓളം വെളുന്ന പ്രതീതി അനുഭവപ്പെട്ടുന്നു.

ഹൃദയഹാരിയായ കവിതകൾ, ജീവിതത്തിന്റെ സ്വന്നനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കവിതകൾ, മനുഷ്യമനസ്സുകളിലേക്ക് പ്രകാശം പറത്തുന്ന കവിതകൾ, ആ പ്രകാശത്തിലും അവർക്കും നന്ദയുടെ രാജ്യം കാണാൻ അവരുടെ ഉൾക്കെള്ളു തുറപ്പിക്കുന്ന കവിതകൾ, അവരുടെ വിവേകത്തെ ഉണർത്തുന്ന കവിതകൾ. ശുഖമായ കവിതകളെ വേർത്തിപ്പറിയാനുള്ള ആസ്യാദക മനസ്സുകൾക്ക് ആപ്പോൾ പകരുന്ന കവിതകൾ. അമേരിക്കൻ മലയാളികൾ മാത്രമല്ല മലയാളഭാഷാപ്രേമികളെ, എപ്പാവരും ഇള കവിതകൾ വായികാൻ അൽപ്പം സമയം കാണുക. ഓ.എൻ.വി. കുറുപ്പിന്റെ ഒരു കവിത ശകളം ഇള സന്ദർഭത്തിൽ ഓർക്കുന്നു.

സല്പിച്ചിരുന്നീടാമനോന്യം, ഹൃദയത്തിൽ
സംഗീതം ശ്രവിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കും രസമല്ലോ?

വലീൽ ജീബ്രാൻ കവി എന്ന കവിത ശ്രീ പുത്തൻകുരിഗ് പരിഭാഷപ്പെട്ടത്തിലുണ്ട്. അതിലെ ചില വരികൾ അനുഗ്രഹം പോലെ ശ്രീ പുത്തൻകുരിഗ്ഗിനും ഭവിക്കുന്ന ഏന്നാശംസിക്കാം. ഇതാ ആ വരികൾ:

നീ കാലത്തിന്റെ കുരതയെ വകവയ്ക്കാതെ അതിന്റെമേൽ ജയന്മലാഷം
നടത്തിയിരിക്കുന്നു
അല്ലയോ കവേ? നീ ഒരിയ്ക്കൽ ഹൃദയങ്ങളെ കീഴടക്കും.

അല്ലയോ കവേ? നിന്റെ മുർക്കിരീടത്തെ പരിശോധിച്ചാലും!
നീ അവയിൽ നിന്നക്കായി ഒളിച്ചവച്ചിരിക്കുന്ന കീർത്തിയുടെ പുഷ്പമാല്യത്തെ
കണ്ണെടുത്തും.

ഈ നിരുപണം ശ്രീ പുത്തൻ കുരിഗ്ഗിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകളുടെ മാത്രം. ശ്രീ പുത്തൻകുരിഗിനും ഭാവുകാശംസകൾ നേർന്നുകൊണ്ട്

സുഭം

കവിയെക്കുറിച്ച് - ജമസ്മദാം പുത്തൻകുരിൾ, എറണാകുളം, വിദ്യാഭ്യാസം: ഹൈസ്കൂൾ എം.ജി.എം.പുത്തൻകുരിൾ, സെയിൻസ് പിറേഴ്സ് കോളേജ്, കോലമ്പേരി, മിസ്സാറി സിറ്റി, ടെക്സാസ്, യു.എസ്.എ.

ഭാര്യ ശ്രീത, മൃഗം, അശ, എവൻ, മൃനി, ബെനി, ക്യാലി, ജൂഡ്യ്, മക്കളും, മരുമകളും, പേരക്കിടാങ്ങളും.

പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ: പ്രവാസഗ്രാമം (കവിതാ സമാഹാരം 2004) വർഷചെപ്പ് വിഷ്വൽബാധിയേം, പ്രവാസഗ്രാമം കവിതാസമാഹാരത്തിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത പതിനഞ്ച് കവിതകളുടെ സി.ഡി.

വിവർത്തനം വലരിൽ ജിബോഫൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ (ഇ-മലയാളിയുടെ 2015 ലെ വിവർത്തനത്തിനുള്ള പ്രത്യേക അവാർഡ്. സാഹിത്യ സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ: എഡിറ്റോറിയൽ പ്രവാസി പത്രം, റ്റൗസ്റ്റർ,

സെക്രട്ടറി: മലയാളം സൊസൈറ്റി ഓഫ് അമേരിക്ക.
